

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Jaszczuk
------------------------	-----------------------------------

Sędziowie:	SO Karol Troć (spr.)
	SR del. Paweł Mądry

Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak
---------------------	---

przy udziale Prokuratora Anny Suchomskiej

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2023 r.

sprawy **D. L.**

oskarżonego z art. 263 § 2 kk, 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 1 marca 2023 r. sygn. akt II K 1282/21

w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. W. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 437/23

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 01 marca 2023 roku w sprawie II K 1282/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**2.1. Ustalenie faktów**

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

-----	-----	-----
-------	-------	-------

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Z apelacji prokuratora:</p> <p>obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na jego treść, a mianowicie art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 424 § 1 pkt 1 kpk, a polegającą na jednostronnej, dowolnej ocenie zebranego materiału dowodowego, dokonanej z przekroczeniem przez Sąd granic swobodnej oceny dowodów, przeprowadzonej tylko i wyłącznie na korzyść oskarżonego, bez uwzględnienia okoliczności przemawiających na jego niekorzyść oraz dokonaniu oceny materiału dowodowego w sposób sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, oparcie wyroku jedynie na części ujawnionego materiału dowodowego, nienależyte</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>rozważenie niektórych dowodów ujawnionych w toku postępowania we wzajemnym ich powiązaniu lub całkowite ich pominięcie, co spowodowało wysnucie przez Sąd mylnego wniosku, iż oskarżony D. L. nie popełnił zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia czynu, co w konsekwencji doprowadziło do jego uniewinnienia od tego czynu.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu analizy akt w ramach kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku doszedł do wniosku, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy wskazanych przez skarżącego w petitum apelacji przepisów proceduralnych, a dokonana ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego została przeprowadzona zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 7 kpk, który to nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu zarzuconego aktem oskarżenia przestępstwa. Dodatkowo Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że kontrola odwoławcza nie potwierdziła błędów w logicznym rozumowaniu Sądu I instancji lub też ocen kłócących się z zasadami doświadczenia życiowego czy wskazaniem wiedzy.</p> <p>W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie obdarzył zeznania świadków W. L., M. P. i T. L. oraz wyjaśnienia oskarżonego D. L. walorem wiarygodności. Zaprezentowana na łamach pisemnego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia ocena zeznań świadków nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego, który</p>		

w całości ją aprobuje. Sam fakt, że oceniono te dowody w aspekcie ich wiarygodności nie w taki sposób jak życzyłby sobie tego prokurator nie jest tożsamy ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Wskazać należy, że ustawa procesowa nie daje podstaw do preferowania lub dyskwalifikowania dowodów według kryterium, czy jest on korzystny, czy też obciążający dla oskarżonego. O wartości dowodu nie stanowi ocena z punktu widzenia interesów stron, lecz treść dowodu - tak w aspekcie jego wewnętrznej spójności, jak i w konfrontacji z treścią innych dowodów. Żaden bowiem dowód nie może być oceniany w oderwaniu od wymowy wszystkich pozostałych (wyrok SA w Warszawie z 11.03.2015 r., II AKa 47/15, LEX nr 1658992). Wbrew zarzutom podniesionym we wniesionej apelacji stwierdzić należy, że Sąd dokonał wszechstronnej analizy całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Dokładna analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż Sąd Rejonowy słusznie uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego D. L. i zeznania świadków W. L., M. P. i T. L.. Skarżący nie wskazał żadnych okoliczności, które by skutecznie podważyły ocenę zeznań W. L., M. P. i T. L. i wskazały na ich nieprawdziwość. Podnoszone w apelacji argumenty, wynikające z zeznań świadków, w szczególności co do czasu sprzątnięcia auta, wkładania do niego rzeczy osobistych czy możliwości zauważenia raczej niewielkiego przedmiotu w raczej głębokim uchwycie na napój nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do uznania, że przedmiotowy nabój mógł tam umieścić i

posiadać wyłącznie oskarżony, a nie jakakolwiek inna osoba, w ten czy inny sposób korzystająca z pojazdu.

Wbrew zarzutowi naruszenia art. 410 kpk Sąd Rejonowy oparł ustalenia faktyczne niniejszej sprawy o całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, dokonując ich analizy zgodnie ze wskazaniami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Naruszenie art. 410 kpk następuje poprzez oparcie wyroku na okolicznościach nieujawnionych w toku rozprawy głównej bądź też przez pominięcie przy wyrokowaniu ujawnionych w toku rozprawy głównej okoliczności tak korzystnych, jak i niekorzystnych dla oskarżonego. Natomiast nie stanowi naruszenia przepisu art. 410 kpk dokonanie takiej czy innej oceny dowodu przeprowadzonego lub ujawnionego na rozprawie. Dodatkowo należało uznać, że Sąd Rejonowy przy wyrokowaniu czynił zadość wskazanym w art. 7 kpk zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, a dokonanych ustaleniom i ocenom w żadnym wypadku nie można zarzucić dowolności.

Aby zasadnie, a tym samym skutecznie podnieść zarzut obrazy art. 4 k.p.k. nie wystarczy ogólne stwierdzenie o jego naruszeniu, które oparte jest na odmiennej ocenie materiału dowodowego skupiającej się wyłącznie na korzystnych dowodach. O braku obiektywizmu Sądu można natomiast mówić wtedy, gdy zostały naruszone określone przepisy zawierające normy nakazujące lub zakazujące działań na niekorzyść określonej strony postępowania

lub gdy w sposób wyraźny i udokumentowany Sąd faworyzuje jedną ze stron. Brak precyzyjnego odwołania się do sytuacji procesowej, w której doszło do przekroczenia tych przepisów czyni zarzut oparty na tychże przepisach bezzasadnym (wyrok SA w Warszawie z 18.10.2018 r., II AKa 402/17, LEX nr 2581120). Fakt niezadowolenia skarżącego z obiektywnych wywodów Sądu I instancji nie może być podstawą do uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Słusznie Sąd I instancji stwierdził, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu i konstatację tę podzielił Sąd Odwoławczy.

Ponadto wydanie wyroku uniewinniającego jest konieczne nie tylko wówczas, gdy wykazano ponad wszelką wątpliwość niewinność oskarżonego, lecz również wtedy, gdy nie udowodniono mu, że jest winny popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Wystarczy zatem, że wyjaśnienia oskarżonego, negującego tezy aktu oskarżenia zostaną uprawdopodobnione. Co więcej, wyrok uniewinniający musi zapaść również i w takiej sytuacji, gdy wykazywana przez oskarżonego teza jest wprawdzie nieuprawdopodobniona, ale też nie zdołano udowodnić mu sprawstwa i winy (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 27.01.2021 r., sygn. II AKa 274/20, LEX nr 3239903). Skazanie musi być pewne i wolne od wszelkich wątpliwości. W przekonaniu Sądu Okręgowego,

<p>takim orzeczeniem nie byłby wyrok, w którym przy stanie dowodów zgromadzonych w tej sprawie, przy argumentach podanych przez skarżącego, w postępowaniu pierwszoinstancyjnym stwierdzonoby sprawstwo oskarżonego odnośnie przestępstwa z art. 263 § 2 kk, zarzuconego mu w akcie oskarżenia.</p> <p>Wobec niezasadności zarzutów co do obrazy art. 7 kpk oraz art. 410 kpk, zarzut odnoszący się do treści pisemnych motywów zaskarżonego, które a propos wbrew zarzutowi umożliwiałoby prawidłową kontrolę instancyjną, nie mógł uzyskać akceptacji Sądu II instancji.</p>		
Wniosek		
<p>uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej pkt I i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność podniesionego zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
	<p>Z apelacji obrońcy oskarżonego:</p> <p>rażącej niewspółmierności kary przekraczającej stopień winy oraz społecznej szkodliwości występkę, którego dopuścił się oskarżony polegającą na niezastosowaniu wobec D. L. kary ograniczenia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	wolności w trybie art. 37a § 1 kk pomimo spełnienia przesłanek do zastosowania ww. przepisu	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut podniesiony przez obrońcę oskarżonego uznać należy za niezasadny. Zdaniem Sądu odwoławczego, orzeczenie wobec D. L. kary 5 miesięcy pozbawienia wolności w żadnym razie nie można uznać za noszące cechy rażącej surowości, a tylko tego rodzaju surowość mogłaby powodować, w myśl art. 438 pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia reformatoryjnego.</p> <p>Rażąca niewspółmierność kary, o której mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. występuje wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, że zachodzi wyraźna, nie dająca się zaakceptować różnica między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. Wyrok SN z 27.10.2022 r., I KK 173/22, OSNK 2023, nr 2, poz. 5).</p> <p>Tymczasem takiej sytuacji w przedmiotowej sprawie nie sposób było się dopatrzeć. Wymierzona wobec oskarżonego kara 5 miesięcy pozbawienia wolności, która tylko nieznacznie przekracza próg ustawowego minimalnego zagrożenia za przypisany mu czyn (za który możliwe było orzeczenie</p>		

<p>kary pozbawienia wolności w wymiarze do 3 lat) nie może być uznana za rażąco niewspółmierną. Oskarżony jest osobą wysoce niepoprawną, gdyż był już karany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za które były wymierzane kary m.in. ograniczenia wolności. Powyższe dowodzi, że uporczywie i rażąco lekceważy orzeczenia sądowe, z konsekwencji których nie wyciąga żadnych wniosków. Przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu nie jest okolicznością, której można przypisywać decydującą rangę dla wymiaru kary. W ocenie Sądu Okręgowego zaproponowana na łamach wywiedzonego środka zaskarżenia kara 5 miesięcy ograniczenia wolności nie jest karą adekwatną do rangi popełnionego przez oskarżonego czynu oraz nie spełni swoich celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do niego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie II poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 5 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność podniesionego zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
W zaskarżonej części utrzymano wyrok w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionych apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

-----	-----	-----
Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2022 r., poz. 1184) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. W. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony oskarżonego w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tej kwoty na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18).
III.	Przepisy art. 634 kpk i art. 624 § 1 kpk oraz względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przy jednoczesnym przejęciu wydatków tego postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o karze

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Część wyroku w zakresie uniewinniającej
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana